

være hensigtsmæssigt og bedst for alle Parter, at Forholdet blev ordnet saaledes, at en administrativ Afgjørelse fandt Sted. De Herrer, som have sat sig nøiere ind i Forslaget, ville see, at der endnu er en Ting, som vil blive Følgen af Forslaget, dersom det bliver antaget. Der eksisterer nemlig et vist Forhold mellem Finantsministeren og de andre Mini- stre med Hensyn til Anviisning af Gager, men det vil vistnok være i Thingets Grindring, at der i de senere Aar har vist sig enkelte Tilfælde, hvori nogle Administrationsgrene have havt en vis Selvstændighed med Hensyn til denne Anviisning, og hvori der har været en Meningsforskjel mellem Finantsministeren og vedkommende Minister om, hvorledes denne rettest burde finde Sted. Vi have fundet, at vi, saavidt vi have kunnet see, burde give Fi- nantsministeren Medhold, men ikke desto mindre har Anviisningen fundet Sted med andre Sum- mer end dem, der saavel efter vor som efter Finantsministerens Anskuelse fulgte af den rigtige Fortolkning af Forholdet. Da nu Fi- nantsministeren er den, som bestemmer An- viisningen for det overveiende Fleertal af de Embedsmænd, der lønnes efter Finantsloven eller Lønningslove, have vi fundet, at det ikke var rigtigt at gjøre nogen Undtagelse i den Henseende for særlige Bestyrelsesgrene, og vi have derfor formuleret Forslaget saaledes, at det bliver Finantsministeren, der bestemmer for alle Embedsmænd, hvad han nu gjør for de fleste, hvorledes deres Gager skulle anvises; det er dette, vi nu indstille til Thingets Ved- tagelse. — Forslaget under Nr. 21 angaaer blot Lovforslagets Titel, og det vil sees, at dette Forslag følger ligefrem af, hvad Thinget allerede nu har vedtaget, nemlig at Lovfor- slaget ikke skal være en Række af Regler, som blot gjælde for Embedsmænd, der lønnes efter visse Lønningslove, men en Række af Regler, der i det Hele taget gjælde for Embeds- og Bestillingsmænd.

Schjerring: Det Forslag, som Ud- valgets Mindretal har stillet under Nr. 17, gaar ud paa, at den Offentlighed, der uden at være lovbefalet nu factiss finder Sted ved Besættelsen af saagodtsom alle Embeder, ogsaa

skal gjøres gjældende ved Besættelsen af de vigtigste af de saakaldte Bestillinger. Bestil- lingsmændene udgjøre en vigtig og talrig Klasse af de Personer, der virke i Statens Tjeneste; deres Antal vorer bestandig, jo mere man søger at indskrænke de egentlige Embeds- mænds Antal, og skjøndt dette Forslag ikke omfatter dem alle, navnlig ikke dem, der løn- nes efter Finantsloven, omfatter det dog de fleste og de vigtigste. Man har troet, at det, naar man vilde have Forslaget sat igjennem, var rigtigst ikke at tage Munden altfor fuld, og da vi her beskæftige os med Lønnings- lovene, synes det at være ganske passende at indskrænke Bestemmelsen til de Bestillingsmænd, der lønnes i Genhold til disse. Under de Udtryk, som ere brugte, indbefattes først og fremmest det særdeles betydelige Antal af As- sistenter, Skrivere og Budde, der ere ansatte i de forskjellige ministerielle Contoirer; fremdeles et betydeligt Antal Bestillingsmænd, der ere ansatte ved Domstolene, ved Straffeanstalterne og lignende Steder, samt et ligeledes meget betydeligt Antal Bestillingsmænd i forskjellige andre Stater, navnlig Post- og Toldtaten. For de Sidstnævntes Vedkommende finder der allerede nu i Reglen en vis offentlig Bekjend- tjørelse Sted, navnlig som Følge af den For- trinsret, der ved forskjellige Bestemmelser fra den nyere Tid er givet visse Officerer og Un- derofficerer med Hensyn til saadanne Stillin- ger, men dette er naturligvis ikke til Ginder for, at der gives en almindelig Regel, som foruden disse tillige omfatter mange flere Be- stillinger. Naar man spørger om, til hvad Nytte en saadan Bestemmelse skal være, skal jeg først gjøre opmærksom paa, at det synes at være billigt imod de mange Medborgere, der ønske at faae en saadan lille Bestilling og ansee sig skikkede til den, at man bringer til deres Kundskab, at et saadant lille Leve- brød er ledigt. Det er vistnok fornemmelig dette Hensyn, der har medført, at Skoleloven af 8de Marts 1836 i sin § 9 har paa- budt, at de, der have Raldsret, skulle indrykke Bekjendtgjørelser i forskjellige Blade om ledige Skolelærerembeder. De fleste af de her om- handlede Bestillinger findes i Kjøbenhavn; men det synes at være naturligt, at man ogsaa